

Farní listy

občasník farnosti Nová Paka

Ročník 21, číslo 3 – Vánoce 2025

dobrovolný příspěvek 20 Kč

V době vánoční a na Nový rok zaznívají při liturgii slova sv. Pavla, který v listě Galatským píše: „Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny.“

(Gal 4,4–5)

Čas, o kterém sv. Pavel píše, že v něm Bůh vstupuje skrze svého Syna do lidských dějin a životů, není čas, který bychom mohli, my lidé, nějak uspsít nebo ovlivnit. Bůh nepřichází, až jen když je nejhůř nebo až když jsme připravení, podle našich kalendářů apod. Přichází vždy, když to potřebujeme. A to je nejdůležitější zpráva pro náš život. Bůh vždy přichází ve chvíli, kdy se naplnil čas, kdy čas dozrál,

kdy ho potřebujeme. To je naše jistota, veliká naděje. Tak berme i letošní Vánoce. Jako Boží čas. Čas, kdy Bůh ve svém Synu vstupuje do našich dějin, životů, protože to potřebujeme. Kdy, kde a jak se dotkne našeho srdce, je na něm. Sv. Pavel, když píše „narozen ze ženy“, připomíná, že nepřichází v moci, ale v křehkosti. Nic velkolepého, jen běžné lidství... Neprosazuje se, ale nabízí. Bůh většinou přichází tiše, nenápadně, obyčejně. A tak se s ním budeme moci setkat i my o Vánocích a v novém roce.

Milí farníci, s poděkováním za uplynulý rok přeji Vám všem v pokoji a radosti prožité Vánoce a požehnaný nový rok 2026.

P. Pavel Kalita

Ohlédnutí se za rokem 2025

Milí farníci,

končíme Jubilejní rok 2025. Jaký byl pro naši farnost? Ve farní kronice nenajdete, a nevím, jestli se někdy v budoucnu bude ještě opakovat, že by náš klášterní kostel kdy dostal tu výsadu být jubilejním místem spojeným, z rozhodnutí církve, s Božími dary a milostmi Svatého roku. V tom byl rok 2025 pro naši farnost opravdu mimořádný, neopakovatelný a požehnaný.

Farnosti to přineslo, z těch vnější věcí, aby víc otevřela klášterní kostel pro všechny příchozí poutníky. Nabídli jsme jim rozšířenou příležitost ke slavení svátosti smíření a mše svaté. Do svátostné služby poutníkům se zapojili kněží z okolních farností a vikariátu. Děkuji ještě jednou všem farníkům, kteří se zapojili do služby o sobotách a nedělích, od června do září, aby klášterní kostel mohl být volně přístupný pro poutníky k modlitbě i pro ostatní návštěvníky. Na pouť do kláštera letos přijelo 11 farností, jestli dobře

počítám, z blízka i daleka, a mnoho dalších poutníků z různých koutů naší země, co vím. Sestry Matky Božího milosrdenství ze Dvora Králové zorganizovaly pouť na neděli Božího milosrdenství. Děkuji všem farníkům, kteří pomohli vytvořit zázemí pro skupiny poutníků, kteří mohli po své poutní mši svaté i spočinout v severním křídle kláštera. Všichni, kdo zázemí u nás využili, si toho velmi vážili a někteří se i rádi během roku vrátili ještě jednou.

Jubilejní rok byl na začátku také velmi silným impulsem k pořízení dvou věcí, které náš klášterní kostel už dlouhá léta potřeboval. A to mříží, které by umožnily za příznivého počasí nahlédnout do kostela i mimo pravidelné časy bohoslužeb, a nové zpovědnice odpovídající potřebám svátosti smíření slavené v 21. století. Jsem rád, že se obojí podařilo díky umu řemeslníků a díky vašim darům a příspěvkům města Nová Paka (na mříže) zrealizovat. Snad mohu prozradit

i to, že i pracovníci památkové péče, přes počáteční obavy (zvláště u zповědnice) obojí považují za zdařilé dílo, které zapadlo do prostoru klášterního kostela. Poslední věc, která se rozhodla se závěrem Jubilejního roku v klášterním kostele zrealizovat, je, že budou pořízeny nové, pohodlnější podsedáky do všech kostelních lavic, abychom mohli změřit za léta nashromážděných nejružnější polštářků, koberců a klekátek nahradit něčím kultivovanějším. Kostel, farníci a poutníci si to jistě zaslouží.

Mnohem důležitější byla ale duchovní stránka Jubilejního roku. Ve farnosti jsme měli místo Milosti. Každý z nás mohl opakovaně načerpat z duchovních darů a milostí Svatého roku. Využili jsme to? Když se ohlížím zpátky a vzpomenu si na všechny poutě, poutníky a připomenu si, že nebyla sobota, kdy by kněz ve zповědnici „seděl na prázdnou“, tak vím, že to byl opravdu rok Boží milosti a Pán opravdu konal dílo své milosti a milosrdenství. Rozdával

ze svých darů. Dnes mi připadá, že celý rok utekl velice rychle. Proto, po poradě s pastorační radou farnosti i kněžími vikariátu, chci i v nadcházejícím roce zachovat v klášterním kostele sobotní příležitost ke svátosti smíření a mši svatou každou 3. sobotu v měsíci a spojit ji s modlitbou na konkrétní potřebné úmysly. Aby všichni ti, kteří „našli“ cestu do našeho klášterního kostela, se mohli i nadále vracet a mohli přijít i další. Klášterní kostel je místem modlitby a úcty k Matce Boží, Panně Marii už dlouhá staletí. Je to místo promodlené generacemi věřících a poutníků, místo Božích milostí a rád bych, aby tomu tak bylo i nadále a nezapomínali jsme na to.

V ohlédnutí obvykle připomínám mnohé další akce, aktivity i opravy ve farnosti v uplynulém roce. Letos udělám výjimku a připomenu je až při mši svaté na poděkování za uplynulý rok na sv. Silvestra.

Končíme Jubilejní rok 2025, děkujeme Pánu Bohu za jeho dary

a milosti. Svěřujeme do jeho rukou dny nového roku 2026 s důvěrou v jeho moc, věrnost, milosrdenství a lásku. Děkuji i vám všem, milí farníci, za vše, čím jste přispěli a zapojili se do života naší farnosti

v uplynulém roce, velmi si toho vážím. Ať vám to Pán odplatí hojností svých darů a požehnáním.

P. Pavel Kalita

Stručně z farnosti

Stalo se:

- 23. srpna jsme uskutečnili druhý prázdninový výlet okolo Drábských světniček.
- 7. září jsme oslavili v klášterním kostele tzv. „švestkovou pouť“ a zároveň prožili farní den.
- Od začátku října se opět učí náboženství a scházejí se společenství rodičů i seniorů.
- V sobotu 29. listopadu proběhla ve farnosti adventní duchovní obnova s P. Vladimírem Málkem.

Setkání pastorační rady farnosti dne 19. října 2025:

- harmonogram modliteb za zemřelé (Památka věrných zemřelých), adventní duchovní obnovy s Mons. Vladimírem Málkem a rorátních mší svatých (letos v sobotu v klášterním kostele)
- bohoslužby v době vánoční
- průběh a zajištění voleb nové pastorační rady farnosti
- pastorační plány na příští rok (v klášterním kostele tematicky zaměřené mše svaté vždy 3. sobotu v měsíci, postní duchovní obnova aj.)

Setkání ekonomické rady farnosti dne 25. listopadu 2025:

- stav hospodaření farnosti
- aktuální stav dotací

- průběh realizovaných a probíhajících oprav ve farnosti
- schválení návrhu na vypořádání pozemků ve Stavu
- schválení nákupu nových podsedáků a klekátek do lavic v klášterním kostele
- schválení pořízení kuchyně na míru a elektrických spotřebičů (sporák, myčka, digestoř) do severního křídla.

Zveme:

- Betlémské světlo bude skauty přivezeno do farnosti v sobotu 13. prosince, v kostelích bude svítit na 4. neděli a na Štědrý den
- Tříkrálová sbírka se letos uskuteční tradičním způsobem, konkrétně v pátek 2. a v sobotu 3. ledna
- Skautský ples se uskuteční v pátek 23. ledna 2026 od 20 hodin v Mlázovicích
- Postní vikariátní duchovní obnova s P. Danielem Víchou bude v Hořicích v sobotu 7. března od 9 hodin
- Noc kostelů v roce 2026 bude v pátek 29. května
- Pro informace o dalších akcích sledujte aktuální ohlášky na nástěnkách a webových stránkách farnosti

Otázka na pana faráře

Jaký je správný postoj při eucharistické modlitbě po proměňování? V některých kostelích se klečí, v některých se stojí a někde si věřící i sednou.

Postoje při mši svaté jsou dány Všeobecnými pokyny k Římskému misálu. Tam jsou uvedeny obecné předpisy pro gesta a držení těla při mši svaté,

ale i konkrétní postoje a gesta při jednotlivých částech mše svaté. Obecně, podle mešního řádu, je možné říci, že postoj stání je vlastní všem modlitbám při mši

svaté – vstupní, nad dary, závěrečné, ale i té nejdelší – eucharistické. Ta začíná po modlitbě nad dary dialogem před prefací a končí zvoláním Amen po velké doxologii.

Postoj stání při modlitbě vyjadřuje aktivitu – připojení se nebo zapojení se do činnosti vlastní celému společenství, byť slova modlitby jménem celého společenství říká předsedající kněz nebo jáhen. Postojem stání vyjadřuji, že v tu chvíli nejsem jen posluchač, divák. Eucharistická modlitba není monologem kněze. Zapojuje se do ní celé společenství. Má části, které pronášejí sami věřící přítomní na mši svaté a přísluší pouze jim. Takový příkladem je zpěv Svatý, Svatý, zvolání po Tajemství víry a podobných míst je víc.

Mešní řád připomíná „ať věřící pokleknou k proměňování, nebrání-li jim v tom nemoc, nedostatek místa, množství přítomných či jiné rozumné důvody“. Tzn. že při proměňování v eucharistické modlitbě se klečí. Ti, kdo nepokleknou z výše

uvedených důvodů, „ať udělají hlubokou úklonu, když kněz při proměňování pokleká“, a dodává, že „kde je zvykem, že lid po skončení aklamace Svatý, Svatý klečí stále, až do konce eucharistické modlitby..., je chvály hodné to zachovat“. Postoj klečení vyjadřuje pokoru, kajícnost před Bohem. Klaním se Tomu, který ke mně přichází, který je větší než já, proto se před Ním skláním.

A pak nastává to, čeho se týká položená otázka. Jestli po proměňování na další část eucharistické modlitby stát, klečet, sedět... nebo jak? Všechny tři postoje z výše uvedeného jsou mešním řádem připuštěné (sedět asi budou ti, kteří ze zdravotních důvodů to neodstojí ani neuklečí, sedět z pohodlnosti neobstojí). Úvod k misálu říká, že „biskupská konference může gesta a držení popsané v mešní řádu přizpůsobit, podle práva, svérázu a rozumných tradicí“. V rámci České biskupské konference ale ke jednocení postojů nedošlo, takže v kostelích ČR to bude pokaždé jinak. Víím, že např. v brněnské diecézi

z rozhodnutí biskupa ve všech farnostech diecéze sjednotili postoje.

Nicméně, a to je důležité, mešní řád apeluje na to, aby se při mši svaté usilovalo „o jednotu v gestech a postojích těla“. To znamená, že když přijdu na mši svatou do jiného než vlastního kostela, tak se snažím přizpůsobit, pokud to alespoň trochu jde, postojům tam obvyklým při mši svaté. Jde o jednotu v postojích

s tamějším společenstvím Božího lidu, do kterého přicházím. „Vyčnívat“ ze společenství jen proto, že „já vím“ jaký jediný postoj je „správný“ nebo „zbožný“, je velmi snadné, ale není to bratrské. Tak se vždycky po očku podívejme, co dělají místní, a snažme se o jednotu s nimi, vždyť přeci víme, co kterým postojem při mši svaté vyjadřujeme před naším Pánem.

P. Pavel Kalita

Poděkování panu faráři za jeho službu

Vážený pane faráři,

jménem celé farnosti bychom Vám rádi poděkovali za Vaši obětavou službu, trpělivost a duchovní vedení během celého roku 2025. Ceníme si Vaší péče o farní společenství a jeho svatostánky, jejímž doceněním bylo mimo jiné i to, že se z novopackého klášterního kostela stalo jedno z poutních míst Jubilejního roku. Do vánoční doby Vám přejeme hojnost Božího požehnání, radosti a pokoje. Do celého příštího roku 2026 pak pevné zdraví, nervy, sílu a motivaci pokračovat v započaté práci.

Vaši farníci

Rytířci na farním dnu

V nadpisu článku opravdu není překlep, jak by se mohlo na první pohled někomu zdát, ale o tom se dočtete dále. Při poslední nedělní mši svaté (pozn. v neděli 19. 10.) během promluvy P. Pavel zmínil příběh o tom, že kámen ve vodě je jejím působením velmi pomalu opracováván, tedy že působení vody není vidět hned, ale až s odstupem času. Dovolil jsem si předchozí věty trochu vytrhnout z kontextu, nicméně pokud dostanete příležitost napsat článek do Farních listů s větším odstupem od události, to se teprve ukáže, jak na vás událost zapůsobila.

Onou událostí je, že se naše farní společenství shromáždilo v neděli 7. září po mši svaté přímo v našem poutním místě – klášteře, což není překvapivé, pro nikoho místního, s ohledem na mnoho poutí, jejichž cílem jsme se stali, a dle ohlasů pevně věřím, že ne cílem pouze krátkodobým. Pokud bychom skončili u oběda od paní

Militké nebo dobrot ke kávě od hospodyněk, byli bychom ochuzeni o hlavní náplň, jakou byla prezentace o činnosti Mariánského spolku Rytířků Neposkvrněné z úst zakladatele spolku Lukáše Baloga.

Lukáš se spolupracovníky i mládeží přicestovali ze Žatce, téměř 200 km vzdáleného, aby nás seznámili s jejich činností. Věnují se dětem, kterým pomáhají po všech stránkách, nejen s materiální přípravou do školy, ale aby i zažívaly dobré zázemí, které jim mnohdy chybí. Působení Lukášova týmu nepřináší užitek hned, nepočítáme-li třeba ušetřené poznámky za nepřipravenost dětí, ale až s odstupem času, kdy děti dorostou a budou se třeba rozhodovat o svém životě. Kéž by si v danou chvíli vzpomněli na dětství, kterým je Lukáš s dalšími doprovázeli a trpělivě „opracovávali“, a rozhodli se pro správnou životní cestu.

Pod hlavičkou naší farnosti přímo takovouto činnost nemáme, ale o to více můžeme podobné

aktivity podporovat modlitbami, případně finančně. Dovolím si tedy ke článku přiložit i QR kód

na platbu, který se nemusíte bát využít.

František Válek

Jak vidí vánoční svátky Lukáš Baloga

Jak jste se již dočetli, v září tohoto roku se někteří z Vás zúčastnili farního dne, na kterém jste byli seznámeni s Mariánským spolkem Rytířů Neposkvrněné, z. s. Náplní spolku je v rámci volnočasových aktivit podporovat rozvoj osobnosti u dětí a mladých lidí. Beseda byla velice přínosná a inspirující pro každého z nás. Přestože jsem zavítala na farní den pouze na chvíličku, přednášku nebo seznámení se spolkem prostřednictvím jeho zakladatele a dětí, které se dnes již dostaly do role tzv. „vedoucích“, jsem vnímala jako jednu z hvězd svítících na nebi a přinášejících radost a lásku tam, kde je potřeba. Nic víc a nic méně. A jelikož vánoční svátky jsou takovou malo-velkou oslavou pro nás lidi, je to čas zastavení, setkávání a odpouštění. Je to oslava narození jednoho velkého člověka, Božího syna, vykupitele a báječného přítele, zajímalo mě, jak tyto svátky prožívá člověk s velkým darem od Pána, jako je Lukáš. Člověk, který dostal určité hříbny a opravdu nezhálí. Z jeho odpovědí je cítit opravdovost a upřímnost. Ostatně, posuďte sami.

Linda Podzimková

Co pro vás osobně znamenají Vánoce a jak se jejich poselství promítá do Vaší práce s dětmi ve spolku?

Vánoce jsou pro mě chvíle zklidnění, a to právě v setkání se u jesliček u malého Ježíška. Je to chvíle opravdové lásky,

kteřá se odehrává v kařždém z nás, i když u kařždého trochu jinak. A to se snaříme s dětmi řít i u nás ve spolku, ve své podstatě máme Vánoce celý rok. 😊

Jaké vánoční tradice si nesete z dětství a které z nich se snaříte předávat dál?

Abych byl upřímný, tradice, které bych si měl pamatovat z dětství, bohužel moc nejsou. Ale vždy jsme při štědrovečerní večeři měli na stole jeden talíř navíc, pro chudého pocestného, ale vždy zůstal prázdný. Proto mám rád ty řivé tradice. Osvojil jsem si jednu z krásných tradic mých blízkých přátel. Je to taková malá „tařka Vánoce“ – bramborový salát, obalené neupečené řízky, cukroví, vánočka, ovoce a to, co máme tradičně o Vánocích na stole, a poté Duch Svatý přivede toho, který to opravdu potřebuje. Abychom opravdu pohostili chudého pocestného z našeho stolu, aby ten talíř doma na stole nebyla jen tradice, ale TA řivá tradice.

Jak podle Vás mohou dětské organizace přispět ke zlepřování

vztahů a porozumění v řirří společnosti?

Tyto organizace pro děti připravují programy, které je učí spolupřáci, empatii a respektu k odlišnostem. Takové programy mohou rozvíjet sociální cit, a pomáhat tak dětem lépe komunikovat a řeřit konflikty. Proto si myslím, ře přispívají k vytváření tolerantnějšího a soudržnějšího společenství.

Jak Vařemu spolku pomáhá křestřanské zaměření při vedení dětí k hodnotám, jako jsou vzájemná pomoc, řtědřost a solidarita?

Je to chvíle, kdy se snaříme všichni myslet jeden na druhého. Společně s dětmi máme tradici, ře před Vánoci navřtívíme předem vybrané rodiny a jednotlivce v naší obci, které kařždý rok vybírá paní starostka. Těm darujeme trvanlivé potraviny, které jsme získali během národní potravinové sbírky, které se kařždý rok účastníme. Dostanou od nás také zázračnou medailku Panny Marie a vánoční přání, které děti samy vyrobí. Vždy

je to stejné, děti jsou šťastné, že mohou darovat, a obdarovaní jsou mile překvapení a velmi vděční.

Jaké vánoční programy nebo projekty letos připravujete a co je jejich hlavním cílem?

Již tradičně začínáme svatým Mikulášem, který neodmyslitelně patří do předvánoční atmosféry, kdy organizujeme tzv. „Slet andělů“, druh mikulášské nadílky bez čertů, ale o to s větší skupinou andělů. Jde o způsob předání poselství, že není třeba děti děsit, ale naopak je oslovit vším krásným, což andělé jsou.

Také se účastníme vánočních jarmarků v okolí, kde máme možnost nasát předvánoční atmosféru a také nabídnout naše výrobky formou „DAR ZA DAR“. A také vystupujeme na kulturních předvánočních akcích s naším minisborem.

Co byste si v tomto vánočním období nejvíce přál pro děti, se kterými pracujete, i komunitu, kterou zastupujete?

Velice bych si pro své děti přál, aby v sobě našly to světlo Kristovy lásky, které v sobě nosí, a aby se naučily a chtěly toto světlo předávat druhým. A toto bych přál upřímně nám všem.

Lukáš Baloga

Vedení 3. oddílu v letech 2009–2020

Když si mě Martin vybral za svého nástupce, brala jsem to s velkou pokorou a respektem. Převzít oddíl po Martinovi bylo pro mě zavazující. Přeci jen všichni jsme byli zvyklí na jeho vedení a přístup. Byla jsem ráda, že jsem mohla za ním kdykoliv přijít pro rady. Nejen já, ale i ostatní vedoucí jsme si uvědomili, že Martin dělal v oddíle mnoho věcí, které jsme ani netušili, díky nimž oddíl fungoval. A najednou to nebylo...

Díky předchozí zkušenosti, především z týmu v Příchovicích, vím, že jsem týmový hráč, a tak jsem také přistupovala k ostatním vedoucím. I když na začátku byly třecí plochy, což bývá v kolektivu více lidí obvyklé,

myslím, že každý z vedoucích a roverů si v oddíle našel své místo.

Jedna z věcí, kterou jsme museli v oddíle vyřešit, bylo navýšení počtu mladších členů. Od počátku jsme byli oddíl křesťanský a většina dětí byla z katolických rodin. I když jsme „naše“ rodiče oslovovali, dětí už nebyl takový počet, a tak jsme poprvé udělali nábor ve školách. Pro mnohé z nás to byla zajímavá zkušenost. Díky náboru do oddílu přišly i děti z rodin, které do kostela nechodí. Pro mě jako vedoucí oddílu, která má za vše zodpovědnost, bylo potřeba vyjít ze své komfortní zóny a otevřeně mluvit i o těchto věcech...

Jeden z momentů, které spojil rodiče, bylo, když po jednom z táborů někteří táborníci onemocněli žloutenkou a rodiče se potkávali na infekčním oddělení, když jezdili za dětmi a podporovali se navzájem.

Když jsem oddíl přebírala, tak jsem si říkala, že to bude jen na chvíli a za pár let ho s radostí předám mladšímu vůdci. Netušila jsem, že to bude 11 let. Od oddílu jsem mnoho dostala. Jednak je

to velká zkušenost s prací a vedením lidí. Další věcí, kterou jsem se naučila, je komunikace nejen do oddílu, ale i ven a komunikace s různými spolupracujícími subjekty. Dále se člověk naučil stát si za svým rozhodnutím nebo umět říct poslední slovo, na které ostatní čekají.

Jak jsem psala výše, myslela jsem si, že oddíl povedu jen chvíli. Vedoucí, kteří by oddíl mohli po mně převzít, se buď vdaly a měly děti, nebo se z Paky odstěhovali. Do oddílu přicházeli stále mladší děti a z dětí se stali roveři a vedoucí. Z těch, kdo dorostli, zůstal a chtěl se dále podílet na vedení, byl Vojta, kterému jsem v roce 2020 vedení oddílu ráda předala.

Jana Tauchmanová

Skautský ples v říši pohádek

Kdy jste si naposledy přečetli pohádku před spaním? Kdy jste se ponořili do světa víl, skřítků, princezen, královen a králů? Kdo z Vás se v dětství nechtěl někým takovým alespoň na chvíli stát?

Pokud máte chuť a čas, přijďte na náš Skautský ples a zkuste si ten pocit zažít. Vezměte na sebe královské či vílí róby a přijďte v pátek 23. ledna 2026 ve 20:00 do Restaurace Radnice v Mlázovicích, kde se na Vás budeme těšit. ☺

Skauti a farníci z Nové Paky

Cena vstupného:

v předprodeji 200 Kč

v den konání na místě 250 Kč

Vstupenky lze zakoupit v předprodeji u B. Korbelářové v Našem knihkupectví v Nové Pace, případně také online prostřednictvím platby přes QR kód.

Zvolíte-li online platbu,

kontaktujte L. Podzimkovou na mob.: 737 756 503

nebo na e-mailu: podzimkova.linda@seznam.cz,

a to z důvodu ověření platby a předání vstupenek. ☺

Adventní duchovní obnova 2025

Hostem letošní duchovní obnovy byl Mons. Vladimír Málek, který pochází z Hlinska stejně jako náš otec Pavel. Kromě jiných aktivit má otec Vladimír silné vazby na jezuitský řád, byl osobním sekretářem kardinála Miloslava Vlk a působí na nunciatuře v Praze.

Obnova začala mší svatou v 10 hodin. V rámci této mše zazněla první část přednášky, po jejím skončení následovaly další 2 přednášky v severním křídle kláštera. Celá akce se velmi vydařila. Pomyslnou třešničkou na dortu byl vynikající oběd od paní Militké.

V první části přednášky – homilii – hovořil otec Vladimír o dvou diametrálně odlišných reakcích Zachariáše a Panny Marie na nečekanou a z lidského hlediska nemožnou událost. Zachariáš neuvěřil, že ve svém pokročilém věku bude moci mít syna, a žádal důkaz. Panna Maria naopak uvěřila a pouze se zeptala, jak se to stane. V tom je velké poučení i pro nás. Občas se dějí věci, kterým nerozumíme, ale je třeba je s vírou přijmout.

Bůh se dotýká svým slovem každého z nás. Jeho slovo nás vede životem.

V příběhu každého člověka je přítomen Bůh.

Přemýšlejme o svém příběhu, jak k nám Bůh přichází.

1. *Spása je dar. Je třeba přijmout svou omezenost. V modlitbě vše nachází smysl. Slovo má velkou moc.*
2. *„Neboj se“ – tento výrok je v Bibli 365krát. Na každý den v roce.*
3. *Radost je znamením Boha, Bůh se dává každému z nás.*

Druhá část přednášky začala otázkou, odkud se bere víra?

Víra je ze slyšení, z předávání slova. Slovo posiluje naši víru.

Modlitba = prodlévání u Boha. Slovo, které mi něco říká, které se mě dotýká, snažím se slovo vyjádřit svým životem. Podstatné je být s Bohem.

Pro správnou modlitbu je důležité:

1. *Ztišit se.*
2. *Uvědomit si přítomnost Boží. Bůh je tady, dívá se na mě, touží po dialogu se mnou.*
3. *Vybrat klidné místo, vnímat ticho.*
4. *Určit si, o co mi v modlitbě půjde.*
5. *Pomalá četba Písma. Uvažovat o čteném textu, představovat si scény z Písma, použít vlastní fantazii, být s Bohem, prosit o světlo.*
6. *Na závěr modlitby poděkovat – Bože, děkuji ti, že jsem tě lépe poznal.*

Dále se otec Vladimír věnoval tématu svátosti smíření. Vyslechli jsme si podobenství o marnotratném synu, které ukazuje, jaký je nebeský Otec.

1. *Otec je pokorný, dává synovi, co žádá. Pokora limituje sama sebe dává prostor druhému, aby se mohl projevit.*
Bůh po nás touží, je zamilovaný do každého z nás. Pro Boha je každá duše nenahraditelná, jsme jeho obrazem. Bůh na nás čeká. Touží po nás, ať se vrátíme v jakémkoliv stavu.
2. *Otec trpělivě čeká a má naději, že se syn vrátí.*
3. *Otec má se synem soucit.*

4. *Při návratu syna otec „ztratí“ hlavu, sám se podobá dítěti. V nebi je obrovská radost z každého obráceného hříšníka.*
5. *Otec uspořádá hostinu – svátek Boží. Když vyjdeme ze zpovědnice, tak je v nebi slavnost. Podstatné je mít v pořádku vztah s Bohem. Bůh mě má rád a to mě zavazuje k tomu, abych se choval tak a tak. Je škoda ztratit lásku.*
6. *Tajemství utrpení. Radost z toho, že mladší syn jej opět nazývá otcem.*
7. *Problémem je starší syn: Já byl hodný a ty mě musíš odměnit – obchodní vztah. Starší syn chtěl zůstat venku mimo radost – byl to farizej.*
8. *Obrácení = proměna chápání Boha. Když Bohu ukážeme, že chceme být s ním, tak je připraven udělat cokoliv, abychom patřili do společenství s ním. Je těžké, aby se „spravedlivý“ obrátil k milosrdenství. Hodně lidí říká, že nikoho nezabili a neokradli a že vlastně nemají hřích. Na začátku mše svaté říkáme „A nekonám, co mám konat“. Když se poctivě zamyslíme, tak zde má každý z nás velké rezervy.*

Třetí části duchovní obnovy – zpytování svědomí:

1. *Tomu, který se na mě dívá, se klaním.*
Bůh se na mě dívá – uvědomit si to, Bůh se dívá stále, dívá se se zalíbením a velkou láskou, je připraven nás obdarovat. Sv. Ignác zdůrazňoval, že Boží dary mají i jinou hodnotu. Naroveň stavěl zdraví / nemoc, dlouhý život / krátký život, bohatství / chudobu, čest / nečest. Co se lidem nelíbí, má v Božích očích ohromnou hodnotu.
2. *Tomu, který dává světlo, vzdávám díky.*
Musím se podívat pravdě do očí ve světle Božím. Nejtěžší je přijmout sám sebe. Odpustit sám sobě. Před Bohem jsme tím, čím jsme. Žádné divadlo hrát nemusíme.

3. *Dárci předkládám svůj život.*

Náš život se nahrává jako film. Až přijdeme na věčnost, tak nám Bůh film ukáže. Snažme se, abychom viděli hezký film. Upřímný pohled sami na sebe.

4. *Milujícího prosím o milosrdenství.*

Hospodin je milosrdný a milostivý. V modlitbě Otčenáš je podmínka pro odpuštění – „Odpusť nám, jako i my odpouštíme našim viníkům“.

5. *Posílajícího poslouchám.*

Člověk zakusil milosrdenství na sobě, je poslán, aby radost posílal dál. Kdo se jednou setkal s Kristem, nemůže si to nechat pro sebe. Dobro se samo šíří. Pro zpověď není třeba dělat dlouhé seznamy. Důležité je zakoušet radost z Božího pokoje. Boží slovo je pro nás to nejdůležitější, dává naději.

JN

Vikariátní setkání v Nové Pace

Vikariátní setkání se uskutečnilo v sobotu 4. října 2025. Program začal v 10 hodin mší svatou v klášteře Nanebevzetí Panny Marie, které jsme se zúčastnili společně s poutníky. Po mši jsme se přesunuli do horních prostor kláštera, kde jsme zahájili náš samostatný program. Ten si pro nás společně připravili Žofka Nováková a Honza Janoušek z jičínské farnosti.

Na setkání se nás sešlo více než na vikariátním setkání v Lázních Bělohrad na konci května. V závěru programu nám Žofka Nováková povyprávěla o svých zkušenostech z uplynulých akcí a zároveň nás pozvala na události plánované na příští rok. Poté jsme se kolem 15:00 rozešli.

Ludvík Novák

Z činnosti místní organizace České křesťanské akademie

V podzimním období se někteří z nás zúčastnili Fóra dialogu, které každý rok pořádá ČKA. Tentokrát setkání proběhlo 18. října v augustiniánském klášteře v nádherném jihočeském městě Třeboň na téma „Jak se mění dnešní svět“. Vedle prof. Halíka přednášeli JUDr. Jiří Pehe – politolog, Mgr. Magda Vašáryová – diplomatka, herečka, politička a pedagožka, Mgr. Jiří Dosoudil – teolog, softwarový vývojář, Mgr. Zdeněk A. Eminger – teolog, publicista, doc. Robert Svatoň – teolog, vysokoškolský pedagog, Mons. Tomáš Holub – biskup plzeňský. Vše moderoval prof. Hošek. Konference byla velice zajímavá. Hledaly se příčiny dnešních problémů ve společnosti

a v církvi. Domnívám se ale, že jsme se k jádru a příčině stavu společnosti nedostali.

Za MO ČKA

Mirek Blažek

Tříkrálová sbírka 2026 v Nové Pace a Vrchovině

V prvních dnech nového roku, konkrétně v pátek 2. a v sobotu 3. ledna, se v Nové Pace opět rozezní koleda tradiční Tříkrálové sbírky. Koledníci převážně z řad

novopackých skautů a vrchovinských hasičů budou opět rozdávat radost a zároveň budou vybírat příspěvky pro jičínskou Charitu.

Některé skupinky mohou koledovat i v jiných dnech a zavítají také na sobotní bohoslužbu do farního kostela a nedělní bohoslužbu do klášterního chrámu.

Sbírka je největší dobročinnou akcí svého druhu v České republice a výtěžek pomůže lidem v nouzi, nemocným či seniorům. Obyvatelé Nové Paky tak mají mimo jiné možnost podpořit projekty, které zajišťují pomoc přímo v našem městě.

Zároveň tímto prosíme o pomoc všechny šikovné a vytrvalé koledníky a vedoucí skupinek, kterých není nikdy dost, a také o drobné sladké i slané občerstvení pro koledníky do skautské klubovny, kde bude opět zázemí celé akce.

Olga Vitvarová

Vánoční vtíp

Povídá pan farář novopečené mamince: „No vidíte, to budete mít na Vánoce takový živý Betlém.“ A maminka na to odvětlí: „Vidíte, pane faráři, jako byste věděl, že už doma chlív máme.“

Farní listy – občasník Římskokatolické farnosti Nová Paka

Redakční rada: P. Pavel Kalita, Martina Šulcová, Richard Juriga, Miroslav Blažek, Linda Podzimková, Martin Vitvar, Markéta Tichá, Lukáš Tichý

Své příspěvky a náměty zasílejte na adresu redakceflnp@gmail.com

KONCERT

O Holy Night +

Jana Stehr – soprán

Voce Deo – sbor o orchestr

Jaroslav Moravec – dirigent

**Klášterní kostel Nanebevzetí
Panny Marie v Nové Pace**

26.12. 2025

16 HODIN

Po koncertě přijměte pozvání do
severního křídla kláštera, kde
společně posedíme u svařáku.

Vstupné dobrovolné

Vážení přátelé knihkupectví,

děkuji Vám za přízeň v tomto roce, za nákupy i návštěvy akcí. Jaké to byly akce? Paní Jitka Mečířová nám připomněla osobnost K. J. Erbena a K.V. Raise, Milena Roudná vyprávěla o studáncích Českého ráje, Radka Svatošová o domácí soběstačnosti, etnograf Mgr. Jan Kuča o novopackém kroji, Vláďa Sojka o kvašení v domácnosti, Jaromír Typlt o své poezii, Aleš Palán o knize, která ti změní život. Přijel karmelitán páter Jan Fatka, povídat o své knize memoárů Karamel. Kateřina Lachmanová podrobně přiblížila život svatého Carla Acutise. Vendulka Benešová promítala své fotky z pouti do Fatimy. Historik Tomáš Chvátal vysvětlil okolnosti vzniku knihy o paní Patočkové. Vrchlabský učitel Martin Bartoš promítal historické fotografie krkonošských bud a vyprávěl jejich podivuhodné příběhy. Spisovatel Jaroslav Monte Kvasnica hovořil o své nové knize Návrat včelího zpěvu. Psycholožka Tereza Hrušková měla v Nové Pace svoje první setkání se čtenáři nad knihou Nekašli na sebe. Hudebník Michael Pospíšil zahrál na loutnu písně, které zněly kdysi v Nové Pace. „A víte, kdy skočilo baroko? zeptal se posluchačů. „Rozoráním mezi v padesátých letech!“ odpověděl s úsměvem.

Všemi akcemi se snažíme přiblížit knížky Vám, čtenářům i návštěvníkům. Bez Vás by knihkupectví nebylo!

Minulý týden přijela asi pětasedmdesátiletá paní z Liberce pro kalendář rádia Proglasu. „Víte, já je chci podpořit, proto jsem přijela. Nám karmelitánské knihkupectví v Liberci zrušili...“. Musela jsem se tomu usmívat. Je to již několik let, co tam prodejna není a lidé z toho kraje mi to často připomínají na pouti v Bozkově. Nikdo nevíme, co doba „dál přinese“, ale děkuji moc za vše, co tu mohlo do této doby být. Přijelo mnoho krásných a zajímavých osobností a je stále možné si knížku vybrat přímo v prodejně, prolistovat a pak třeba darovat někomu dál... **Děkuji Vám za to!**

V příštím roce 9. ledna od 18 hodin v Kavárně Saky Paky **Jitka Mečířová** přiblíží osobnost **Bohumila Kafky**.

V pátek 16. ledna od 18 hodin **Dana Černá: Zvládej překážky** – kniha je příběh jejího onkologického léčení, při kterém se začala vydávat za studánkami a prameny.

V neděli 26. dubna od 16 hodin v Kavárně Saky Paky bude **František Tichý** hovořit o své poslední knize **Meditace je i legrace**.

František Tichý (*1969) je středoškolský učitel, tvůrce originálního výchovného systému kolektivní výchovy Přírodní škola, zakladatel a bývalý ředitel Gymnázia přírodní škola v Praze. Autor knih o pedagogice a tvorbě mládeže v terezínském ghettu za Druhé světové války.

Kniha **Meditace je i legrace** srozumitelně a s humorem vysvětluje kořeny lidské nespokojenosti a nabízí meditační techniky jako cestu k vnitřnímu klidu. Kniha je původně určena mladším začátečníkům, ale užitečné poznatky v ní najdou i pokročilejší praktikující a všichni se zájmem o fungování vlastní mysli.

V knihkupectví najdete všechny novinky nabízené v katolickém tisku. Přijďte si vybrat!

Přejeme Vám radostné Vánoce a vše dobré v novém roce!

Bohunka K.

PŘEHLED VÁNOČNÍCH KATOLICKÝCH BOHOSLUŽEB NOVOPACKÉ FARNOSTI

STŘEDA	24. 12. 2025	ŠTĚDRÝ DEN
Levínská Olešnice	15:30	mše svatá z vigílie slavnosti Narození Páně
Nová Paka – klášterní kostel	22:30	půlnoční mše svatá
ČTVRTEK	25. 12. 2025	SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ
Stará Paka	7:30	mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel	9:00	mše svatá
Levínská Olešnice	10:45	mše svatá
Úbislavice	17:00	mše svatá
PÁTEK	26. 12. 2025	SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA
Nová Paka – farní kostel	9:00	mše svatá
Stav	10:45	mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel	16:00	koncert
NEDĚLE	28. 12. 2025	SVÁTEK SVATÉ RODINY
Stará Paka	7:30	mše svatá s obnovou manželských slibů
Nová Paka – klášterní kostel	9:00	mše svatá s obnovou manželských slibů
Levínská Olešnice	10:45	mše svatá s obnovou manželských slibů
STŘEDA	31. 12. 2025	SV. SILVESTRA
Nová Paka – klášterní kostel	15:30	
ČTVRTEK	1. 1. 2026	SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE NOVÝ ROK
Stará Paka	7:30	mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel	9:00	mše svatá
Levínská Olešnice	10:45	mše svatá
NEDĚLE	4. 1. 2026	SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ
Stará Paka	7:30	mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel	9:00	mše svatá
Levínská Olešnice	10:45	mše svatá
Úbislavice	17:00	mše svatá
V NEDĚLI 11. LEDNA SVÁTKEM KŘTU PÁNĚ KONČÍ DOBA VÁNOČNÍ.		